

Leerblad

Aanwijzende voornaamwoorden en vragende voornaamwoorden

Aanwijzende voornaamwoorden

Aanwijzende voornaamwoorden verwijzen nadrukkelijk ergens naar. Je kan bij het gebruik van *aanwijzende voornaamwoorden* iets of iemand als het ware aanwijzen.

Zie de voorbeelden die hieronder staan:

Zulke schoenen wil ik ook graag hebben.

Die deur staat nog op een kier.

Wil jij **dat** raam lappen?

Dit is mijn broertje.

Wil jij ook graag **zo'n** bal hebben?

Woorden als **dit**, **dat**, **deze** en **die** kunnen ook *verwijswoorden* zijn. Het zijn alleen **aanwijzende voornaamwoorden** als ze **voor** hetgeen staan wat je kan aanwijzen. Je moet echt een **persoon** of **voorwerp** kunnen 'aanwijzen'. Het woord *daar* is dus geen aanwijzend voornaamwoord. Dit wijst namelijk een *plaats* aan en geen persoon of voorwerp.

Vragende voornaamwoorden

Vragende voornaamwoorden zijn woorden die worden gebruikt bij het stellen van vragen. Er wordt bij deze woorden alleen verwezen naar **personen** en **voorwerpen**.

Veel voorkomende vragende voornaamwoorden zijn: *wie*, *wat*, *welk(e)*, *wat voor (een)*, *wiens*.

Wie komen er vanavond allemaal mee-eten?

Wat is het plan vanmiddag?

Welke broek zal ik vanavond aantrekken?

Wat voor boek heb je daar in je handen?

Kan jij mij vertellen **wiens** idee dit is geweest?

Let op! Er zijn ook veel woorden waarvan je zou denken dat ze vragende voornaamwoorden zijn, maar dat zijn het dan niet. Voorbeelden hiervan zijn: *hoe*, *wanneer*, *waarom*, *waar*. Deze woorden verwijzen niet naar **personen** of **voorwerpen**, maar naar *plaatsen*, *tijden* et cetera.

Ook staan *werkwoorden* regelmatig aan het begin van vraagzinnen, dan heb je dus te maken met een werkwoord en niet met een vragende voornaamwoord. Voorbeelden hiervan zijn:

Kan jij mij even helpen?

Weet je waar mijn sleutel is?